

Lovci pokladů

Kvíčalka, 10. - 12. října 2014

Jako vždy se naše smečka sešla v pátek v 16:00 na parkovišti pod kostelní školou. Sešli jsme se v počtu 14 vlčat a 7 vedoucích. Po všech formalitách, jako je naložení věcí do Aladinova vozu, vybrání peněz a loučení s rodiči, přišel lovec pokladu a nabídl našim vlkům, aby se připojili k jeho výpravě za pokladem, který se měl nacházet někde na území Kvíčalky. Vlčata dostala první indicii, kde najdou podklad k mapě, která, jak jsme zjistili z kousku deníku, byla roztržena na několik částí. Po chvilce přemýšlení jsme došli k závěru, že právě tato podložka, která nám umožní správně poskládat kousky mapy, se nachází někde v Pekle. Proto se neváhalo ani chvíli a hned se vyrazilo na cestu.

Po příchodu do Pekla se spustilo pátrání po oné podložce. Měli jsme klíč takový, že jsme znali azimut a počet kroků. Po delší chvilce zkoušení různých fint s buzolou bylo jasné, že se musíme zaměřit na práci s buzolou častěji, ale za pomoci vedoucích se nakonec podařilo najít podložku a vyrazili jsme dál.

Po příchodu na Kvíčalku nás vždy Aladin vítal. Tentokrát ale ne. Byli jsme rychlejší, a tak jsme chvíli čekali, než náš akéla dorazí. Samozřejmě jsme nejprve vynosili věci z vozu a nanosili si madračky nahoru. Poté již mohlo začít postupné zabydlování po družinách a večeře. Po ní opět přišel lovec pokladů a oznámil, že viděl místní domorodce s kousky mapy. Proto se vlci vydali po svíčkách a potom se svým lovcem na místo, kde již byli připraveni vedoucí jako domorodci, kteří se svých kousků map nevzdali snadno, a tak začal boj. Vlčatům se nakonec podařilo ukořistit všechny části mapy, co domorodci vlastnili, a tak si je mohla vylepit na podložku. Poté pak už jen Aladin s Kebulkou vyprávěli

dětem příběhy na dobrou noc.

Druhý den nás čekal budíček s rozčivkou a poté snídaně. Po ní následovala stanoviště, kde si vlčata připomněla zvířátka, rostliny, zdravotvědu, práci s buzolou a dokonce si i vyzkoušela přejít bažinu pomocí lan. Na jednodolných stanovištích bylo možno získat nějaký ten kousek mapy, a tak se nalepováním postupně zvětšovala.

Nastal čas oběda, a tak se naši vlci rozdělili do družinek a měli za úkol si rozdělat oheň a uvařit si polévku. Dobrý nápad měla Modrá šestka v čele s Kuldou, která jako závěs na kotlík použila betonovou tvárnici. Ta bohužel nápor tepla nevydržela a popraskala. Po dobré polévce byl čas na druhý chod, který připravoval náš akéla. Těstoviny s masem a omáčkou byli opravdu výborné.

Při odpočinku někteří z nás hráli hru Sardinky.

Po odpočinku nastal čas najít další části mapy, a tak vlčata tentokrát hledala výsadbáře, kteří se skrývali. Tito výsadbáři asi moc naše vlčata neznali, jelikož po chvíli byli dětmi všichni „ulovení“.

Po nalepení všech kousků mapy, jsme již věděli, kde se poklad nachází, a tak jsme vyrazili na ono místo. Poklad byl velice důkladně schován, takže není divu, že vlci hledali a hledali a hledali. Nakonec však přeci jen našli, a tak si mohli ten sladký poklad vychutnat.

Ještě ten večer proběhl slib a pro nejstarší družinu stezka odvahy. A jelikož pak bylo hodně pozdě, šli jsme na kutě.

Ráno jsme po sobě uklidili chatu a vyrazili domů.

Indy

[další fotografie](#)

